

۲۶ دی

روز تجلی قدرت مردم
روز فرار شاه آمریکائی
گرامی بساد

روز ۲۶ دیماه ۱۳۵۷ شاه در حالی که از شدت عجز و درماندگی مایوسانه می‌گریست از ایران فرار کرد. روز فرار شاه برای مردم ما و فراموش ناشدنی است.

برای مردم ما که دیکتاتوری سیاه سلسله پهلوی را نشانگر بی‌رحمانه‌ترین ستم، استثمار و غارت امپریالیسم جهانی به سرکردگی امپریالیسم آمریکا می‌دانستند، برای مردم ما که شاه سبیل تمامی جنایت‌ها و خیانت‌های متحدان داخلی امپریالیسم آمریکا و سبیل نظامی بود که میلیون‌ها کارگر، دهقان کسبه و پیشه‌ور، معلم، روحانی، دانشجو و روشنفکر را به بند اسارت کشانده بود، برای مردمی که در مبارزه علیه رژیم شاه هزاران شهید نثار کرده بودند، برای مردمی که جنایت شاه را در ۱۵ خردادها، وهفدهم شهریورهای خونین، بسیار دیده بودند.

برای مردمی که در فاصله ۱۷ شهریور و ۲۶ دی در گوشه و کنار ایران، جگرگوشه‌ها و عزیزانسان را در راه سرنگونی رژیم شاه نثار کرده بودند، آری برای این مردم چهره نفرت‌انگیز این جلاد خون‌آشام، گریه او در میان فرماندهان مزدور و فرار جیوانانه او، تجلی اراده عظیم و مقاومت سترگشان در برابر امپریالیسم و مزدوران داخلی بود. فرار جیوانانه شاه از یک‌سویبانگر درستی رهنمودهای امام خمینی و تمامی مبارزینی بود که پیوسته می‌گفتند شاه را باید و می‌توان سرنگون کرد و از سوی دیگر نشانه و روشنگری سیاست‌های سازشکارانه لیبرال‌ها بود که می‌خواستند شاه سلطنت کند نه حکومت.

برای مردم ما فرار شاه به مفهوم نخستین نشانه پیروزی مقاومت‌های دلاورانه فرزندانمان در شهر و روستا در کارخانه و مدرسه و در زندان‌ها و شکنجه‌گاه‌های رژیم و سرآغاز پیروزی عظیم خلق در لاله‌زارهای گلگون مین بود.

با فرار شاه، میلیون‌ها ایرانی به خیابان‌ها ریختند و سیل خروشان و سرور توده‌ها به سوی میادین و خیابان‌ها روان شد. مجسمه‌های شاه

در هلهله شادی و سرور پایکوبی خلق سرنگون شد. در سرما و برف و سوز زمستان ۵۷، بهار آزادی و رهائی خلق قهرمانان وزیدن گرفت و انقلاب زبانه کشید.

فرار شاه روحیه توده‌های مبارزی را که در ۲۶ دی شوره فداکاری‌های خود را به چشم می‌دیدند هرچه بیشتر تقویت و همزمان روحیه متحدان داخلی امپریالیسم آمریکا را بیش از پیش درهم شکست. انقلاب با همت و ایثار توده‌های خلق و با پشتوانه جانپازی‌ها و فداکاری‌های عظیم کارگران و زحمتکشان زبانه کشید و در سینه‌دم خونین ۲۲ بهمن‌ماه در شفق سرخ پیروزی به شکوفه نشست.

اینک در سومین سالگرد فرار جیوانانه شاه انقلاب خونبار میهنان که در بهمن ۵۷ بساط رژیم دو هزار و پانصد ساله شاهنشاهی را درهم نوردید ژرفای بازم بیشتر می‌یابد. توده‌های مردم که پس از فرار شاه و انقلاب شکوهمند بهمن با شعار برصلاطت "بعد از شاه نوبت آمریکاست" همچنان در صحنه خونین انقلاب میهنان حضور داشتند بزودی با تسخیر انقلابی مرکز جاسوسی آمریکا چون سیلی بنیان‌کن سد پوشالین لیبرال‌ها را که در سودای توقف انقلاب بودند در نوردیدند، توطئه‌های ریز و درشت آمریکای جنایتکار هر یک پس از دیگری درهم شکسته شد و شعله‌های پرفروغ انقلاب دمام زبانه کشید. بنی‌صدر نیز که برای منحرف کردن انقلاب از مسیر ضدامپریالیستی و ترقیخواهانه آن با عوامفریبی و نیز با پشتگرمی لیبرال‌ها یکجانبه در برابر انقلاب، در برابر خط امام و در برابر مردم به مقاومت ایستاد، به‌زودی در برابر سیل خضاکین توده‌ها راه فرار شاه آمریکائی را در پیش گرفت. جنگ خمیسی و تجاوزگرانه عراق که به منظور به‌شکست کشاندن انقلاب ایران و سد کردن شاع تاثیر آن در منطقه آغاز گشت در اوین یورش‌های نامردمانه‌اش با مقاومت سترگ و قهرمانانه مردم مواجه شد. اکنون پیروزی‌های دمام و پیگیر رزمندگان ایران، پیروزی نهائی در جنگ را نوید می‌دهد.

سه سال پس از فرار شاه که تجلی اراده راستین و خلل‌ناپذیر مردم بود، انقلاب شکوهمند میهنان به‌رهبری امام خمینی، سدها و موانع بی‌شماری از میان برداشته شده است. ولی بیگمان راه درازی در پیش داریم. سرمایه‌داران و زمین‌داران بزرگ، نیروهای راست درون حکومت، روحانیون مرتجع مخالف خط امام، هنوز به‌مثابه سد و نیروی در برابر تعمیق و گسترش انقلاب قرار دارند. انجام اصلاحات اقتصادی و اجتماعی، اجرای پند ج و دال اصلاحات ارضی، ملی شدن تجارت خارجی و تأمین حقوق دمکراتیک و آزادی‌های سیاسی مردم هنوز با موانع جدی روبرو است. تعمیق انقلاب اکنون در گرو

تسخیر سیم برکه خضاک
همبام دومم شب
کمی کش خضاک آرد بر سر
همه در بهشت فرسایدن
که از درد خضاک پر خون
زویور باخشت زبانه‌ها
باید خضاک زبانه‌ها
بیشتر نمودن هرگز نباید
چهره پر از خضاک و دانه‌ها
سور شکر آردین شدند
زیر خضاک بیرون شدند
تسخیر سیم برکه خضاک
مران آرد و آتش نایک

انجام این اصلاحات اجتماعی است. انقلاب همچنان زبانه می‌کشد. همچنان بر زبان‌ها فریاد مرگ بر آمریکا جاری است. با اتحاد آهنین خلق، سیل برخورد توده‌ها سدها را درهم خواهد شکست.

میخکوب‌که خلقی مصمم آنرا به قمر گنداب تاریخ یونان می‌کند.

۲۶ دی‌ماه‌نه پایان یک ظفر، که آغاز راهسی افتخارآفرین در راستای فتحی سترگ است.

سروش یکپارچه خلق با بانگی نیرومند خصم جهانی را به میدان نبرد فرا می‌خواند: "بعد از شاه نوبت آمریکاست".

شنبه ۲۶ دی‌ماه است. شنبه روز برشکوه فرار سگ زنجیری آمریکا است. شنبه

"شاه در رفته است".
بغض تاریخی خلق، با غریوی مغرور می‌ترکد. هلهله، شادی، با فورانی از عطری عصیانگر، از قلب شهر، از میان سینه‌های برخوردش مردمی محروم اما یکپارچه شعله می‌کشد، با لهیبی سترگ و برتالو اوج می‌گیرد و در فضائی به گسترش مین پهن‌آور، با سروش غرور انگیز و میلیونی زحمتکشان گره می‌خورد: شاه به سفری بی‌بازگشت تبعید می‌شود. سفری با تابوتی

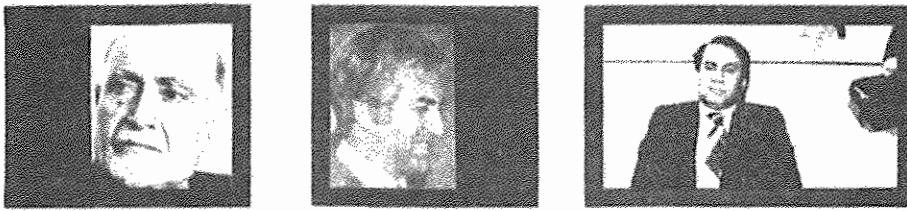
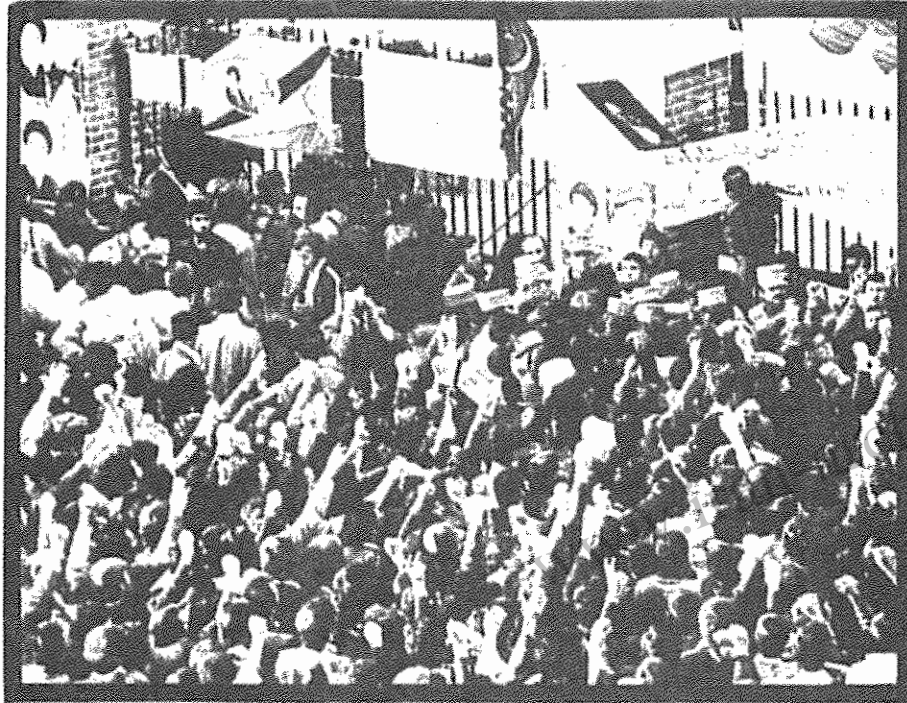
آبادان با سیای فرخنده، شکوفه لبخند سال‌ها نشکفته را بربل دارد.

۲ ساعت بعد از ظهر ۲۶ دی‌ماه سال ۱۳۵۷ است. طولی نمی‌کشد که خبر رادیو، از فراز دیوارهای نمزده و سرد خانه‌ها می‌گذرد و دهان‌های برآماسیده را در می‌نوردد و شور بی‌سابقه‌ای - که خلق تنها جلوه‌ای از آن را در ۲۵ سال پیش از آن دیده است - در قلب‌های پاک و رنجور برمی‌انگیزد:

۲۶ دی ماه
آغاز راهی
افتخار آفرین

۲۶ دیماه ۱۳۵۷ است. آفتاب بعد از ظهر زمستان در جنوب، هرم گرما را در قلب خود دارد. با گذشت یابغز و شروع زمپه‌ری زمستان هنوز در رگ برگ‌ها، خون زندگی جاریست و شهر مغرور

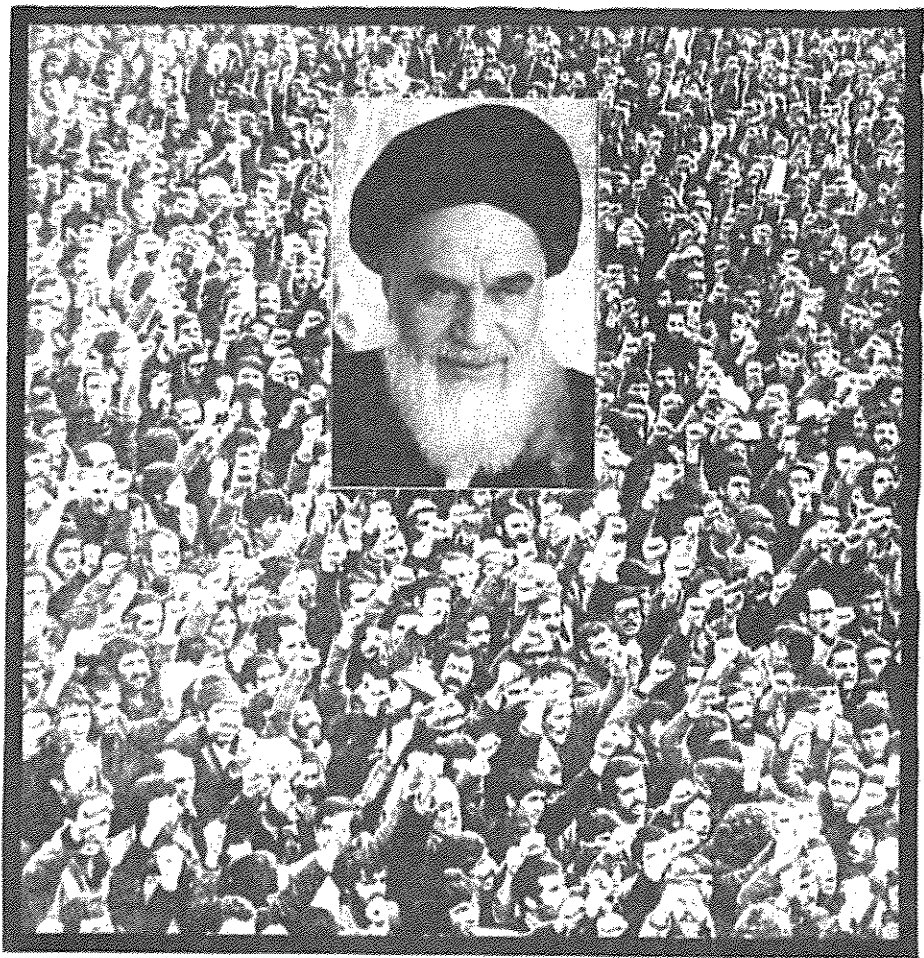
● بعد از شاه نوبت آمریکاست .

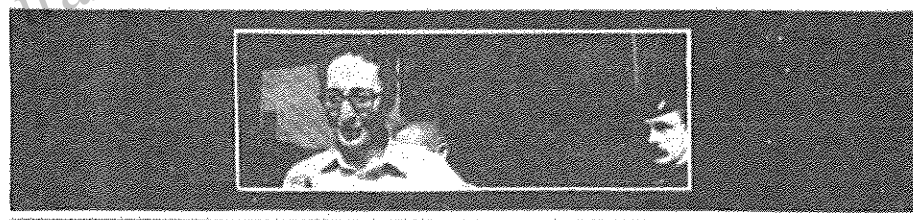
● مردم جاسوسخانه آمریکا را تسخیر کردند ، لیبرالها ساقط شدند .

● مردم به رهبری امام خمینی انقلاب کردند، شاه آمریکایی در رفت .

مردم در ادامه مبارزه با آمریکا دست نمایندگان
تجاری بزرگ و بزرگ مالکان را کوتاه خواهند کرد...

مردم در برابر ارتش تجاوزگر صدام
ایستادند، بنی صدر فرار کردند.

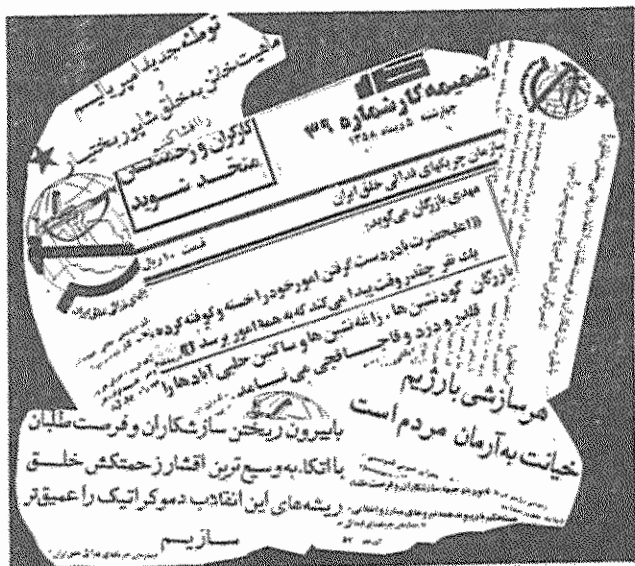
از فرار شاه تا فرار بنی صدر

کارنامه سیاه لیبرال‌ها برای متوقف کردن انقلاب

سایر مدافعین انقلاب در این راه تلاش می‌کنند. اما عناصر مشکوک، قشری و تنگ‌نظر تحت پوشش دفاع از مذهب به اشکال مختلف بر سر راه انجام این اصلاحات و بر سر راه استقرار قانون استاده‌اند. بی‌شک گام بعدی برای به تصویب بردن انقلاب، طرد این عناصر قانون شکن و مخالف اصلاحات انقلابی است.

به زیر کشیدند و این توطئه را درهم شکستند. این بار نوبت بنی صدر خائن بود که فرار را بر فرار ترجیح دهند. از فرار شاه خائن تا فرار بنی صدر خائن انقلاب گام‌های بلندی به تصویب برداشته است. اکنون انقلاب، انجام اصلاحات اقتصادی - اجتماعی و استقرار قانون را در پیش روی دارد. نیروهای خط امام و

هرچه زودتر قضیه را فیصله دهند. جنبش مردم نه آن باران نم‌نمی که لیبرال‌ها می‌خواستند بلکه باران تنیدی بود که سیل عظیم و بنیان‌کنی را به دنبال داشت. سلیبی که ظرف کم‌تر از یک ماه گامه و کوزه رهبران "جبهه ملی" را درهم ریخت.

با پیروزی انقلاب بهمین، بختیار مزدور، مانند سلف مفلوک خود، شاه معدوم فرار را بر فرار ترجیح داد و در این راه از یاری دوستان قدیمی خود نیز بی‌نصیب نماند.

پس از پیروزی انقلاب، لیبرال‌های به قدرت خزیده گفتند "تا اینجا هرچقدر که خرابکاری شده، بی است. و از مردم خواستند به خانه‌های خود برگردند و زندگی گذشته را از سر بگیرند. این بار تمام کوشش لیبرال‌ها آن بود که نظام سرمایه‌داری وابسته را که در نتیجه انقلاب ضربات سنگینی بر بیکر آن وارد آمده بود، بر سر پا نگهدارند و زخم‌های آن را التیام ببخشند. این چنین بود که بازرگان مهم‌ترین وزارتخانه‌ها را در اختیار افرادی گذاشت که آشکارا از منافع امپریالیسم جهانی و سرمایه‌داران و زمینداران بزرگ دفاع می‌کردند.

هرچند سقوط بازرگان عرصه را بر لیبرال‌ها تنگ کرد، اما عناصری که خود را "جاذبه بودند" مودبان بر سر راه تصویب انقلاب ایستاده بودند. این بار بنی صدر بود که می‌خواست با حرکات عوام‌فروشیانه خود کاری کند تا مردم خط انقلابی امام خمینی را رها کرده و به حمایت از خط ضدانقلابی او بپردازند. طبعاً این حرکت نیز همچون عطکرد دیگر لیبرال‌ها مورد پسند کامل امپریالیسم بود. اما این بار نیز مردم طرف مدتی کوتاه به ماهیت ضدانقلابی سیاست بنی صدر بی‌بردند و او را

هنگامی که آتش انقلاب برکشید، "جبهه ملی"، سپه سیاستمداران بورژوا سازشکار، هراسناک از دی آتش انقلاب، سراسیمه و بیکر فرتوت و فربه خود انی داد تا بتواند شعله به برخاسته خروش توده‌ها فرو بپاشد. و این چنین د که با شعار "شاه باید ند و سلطنت کند" به دان آمد. غافل از آن که ده‌های خلق همصدا با بوی انقلاب شعار "شاه بد برود" را با خون خود بر هر هگدر نوشته بودند. با رشد جنبش، امپریالیسم ریکا "مرغ طوفان" خود، بر بختیار را که از رهبران جبهه ملی بود، با ده‌های بوج و توخالسی موکراسی و ایجاد یک

بعه سوسیال دموکرات "به ی کار آورد تا بتواند بن ما را همچنان در ستنگی نگهدارد. اما ری انقلاب و مردم مان ما با برخورد نیرومیز خود حساب "مرغ ان" را آنچنان که باید دست او گذاشتند.

رهبران "جبهه ملی" نتوانسته بودند شعار ه باید بماند و سلطنت "را پیش ببرند، این سعی کردند "اعلیحضرت متقاعد کنند که مدتی استراحت بروند" تا خیال خود زمینه را برای شت "دوران طلائی ط امپریالیسم" مهیا .. اما به رغم کلیه نهای مذبحانه رهبران نکار جبهه ملی، شاه ن در نتیجه مبارزه نانه توده‌های میلیونی و ری قاطع امام خمینی در ۲۶ دیماه ۱۳۵۷ به طرز باری از ایران انقلابی کرد.

فرار شاه جنبش اوج یافت. لیبرال‌ها آنچه بر آن شدند تا

مردم میهن ما تا قطع کامل

سلطه امپریالیسم امریکا به مبارزات خود ادامه خواهند داد